

Дискримінація — це форма нерівного ставлення, яка негативно впливає на всі аспекти життя окремої особи або групи.

Вона проявляється в різних сферах, зокрема соціальній, культурній, політичній, економічній та громадській. Дискримінація може виникати на індивідуальному, дискурсивному, структурному та інституційному рівнях.

Людей часто дискримінують через різні приписані характеристики, зокрема етнічне походження, національність, мову, статус перебування, колір шкіри, зовнішній вигляд, стать, вік, релігійну приналежність, світогляд, сексуальну орієнтацію та ідентичність, інвалідність, сімейний стан або соціальний статус, а також інші невід'ємні аспекти їхньої особистості. Ці характеристики можуть взаємно підсилювати одна одну, і дискримінаційний ефект залишається незмінним, незалежно від того, чи була дискримінація навмисною.

Дискримінація відбувається на різних рівнях:

Індивідуальному – коли особисті установки, почуття та упередження призводять до дискримінаційних висловлювань або дій між окремими особами.

Інституційному – коли дискримінація проявляється в усталених процедурах та адміністративних правилах, які можуть призводити до несправедливого ставлення.

Структурному – коли дискримінація виникає через глибоко вкорінені суспільні норми та стереотипи, що спричиняють несправедливість.

Расизм – це глибоко вкорінена суспільна система, яка виправдовує та підтримує нерівність у владі. Він проявляється у дискримінаційних висловлюваннях та практиках, що оцінюють людей за їхнім походженням, кольором шкіри, культурою та мовою, поділяючи їх на привілейовані та непривілейовані групи. У результаті одні групи отримують доступ до прав та ресурсів, тоді як інші залишаються без них. Расизм може мати індивідуальні, інституційні та структурні форми і негативно впливає на різні сфери життя. Для боротьби з расизмом необхідно розпізнавати упередження, сприяти міжкультурному розумінню та впроваджувати заходи на всіх рівнях, щоб забезпечити рівність можливостей та інклюзію.

Расизм у житлових установах

У спільних житлових установах існує структурний ризик зловживань, принижень та свавільних дій з боку персоналу, що може сягати порушення основних прав мешканців.

Життєва ситуація біженців значною мірою залежить від зовнішніх факторів, що часто ставить їх у залежність від державних органів, фахівців та волонтерів.

Addresses and contacts
for support in Berlin

**Ваші права як мешканця(ки)
установи первинного прийому/
житла комунальної власності**

**Хто має право відкривати
мої листи?**

**Чи можна мені приймати
відвідувачів?**

Як довго я можу бути відсутнім?

**Що я можу зробити проти
расизму та дискримінації?**

Funded by
the European Union

У Німеччині **листи та поштові відправлення не можуть бути відкриті іншими особами без дозволу отримувача**. Адміністрація житла має право приймати пошту, але не має права відкривати її або передавати іншим особам без згоди отримувача. Якщо це відбувається, ви можете подати заяву до поліції через порушення таємниці листування.

В установах прийому співробітники **зобов'язані повідомити вас про надходження пошти**. Якщо у вашому житлі є персоналізовані поштові скриньки або поштові відділення, їх необхідно регулярно перевіряти.

Важливі листи від Федерального відомства у справах міграції та біженців (BAMF) або судів часто надсилаються у жовтих конвертах і їх обов'язково потрібно зберігати, оскільки вони можуть містити важливі строки, яких необхідно дотримуватись. Відлік строку починається з дня доставки, який зазначений на лицьовій стороні конверта. Якщо адміністрація житла отримує ці листи, вони повинні передати їх вам протягом 3 робочих днів.

Персонал житла не має права входити у вашу кімнату без вашого дозволу і без обґрунтованої причини, за винятком надзвичайних ситуацій, наприклад, у разі необхідності ремонту. Однак вони не можуть заходити до вашої кімнати під час вашої відсутності.

Персонал житла та служба охорони **не мають права обшукувати** ваші шафи чи особисті речі. Це правило не має винятків. Якщо проводиться обшук ваших особистих речей, має бути присутня поліція.

Адміністрація житла зобов'язана поважати права мешканців, включно із захистом приватного життя та особистих прав. У кожному гуртожитку має бути розданий або вивішений багатомовний варіант правил внутрішнього розпорядку.

У разі медичної надзвичайної ситуації персонал житла повинен допомогти викликати швидку допомогу або лікаря. У нагальних випадках ви можете самостійно зателефонувати до служби порятунку. Номери телефонів поліції, пожежної служби та швидкої допомоги мають бути вказані у вашому місці проживання.

У разі насильства або дискримінації ви маєте право викликати поліцію. Консультаційні центри, такі як BuBS або Reach Out, можуть допомогти вам розпочати правові дії проти винних.

Ви маєте право приймати гостей, проте правила відвідувань можуть відрізнитися залежно від житла. Ночівля гостей має бути узгоджена заздалегідь з адміністрацією житла і може бути дозволена лише у виняткових випадках або взагалі заборонена. Вам слід дотримуватися всіх домовленостей із персоналом житла.

Якщо ви плануєте бути відсутніми протягом тривалого часу, вам слід проінформувати адміністрацію житла. Для отримувачів виплат за Законом про допомогу прохачам притулку або Bürgergeld (громадянської допомоги) відсутність може бути дозволена до 20 днів на рік, але її також необхідно узгодити з соціальними службами.

Перед накладенням заборони на проживання має бути винесено три письмові попередження, і заборона має бути обґрунтованою. У виняткових випадках, таких як насильство або крадіжка, заборона може бути винесена негайно.

Відеоспостереження дозволене лише у загальнодоступній зоні входу. Записи мають бути видалені, коли вони більше не потрібні.

Персонал житла може попросити вас допомагати у виконанні деяких **побутових завдань у житлі**, наприклад, у прибиранні санітарних приміщень, кухонь або зовнішніх територій. Це називається громадською роботою. Обсяг такої роботи має бути незначним, і ви отримуватимете за неї компенсацію в розмірі 0,80 євро за годину.